

gynndte i Finantsaaret 1854—55. Jeg skal tillade mig at bemærke, at, da jeg idag kom paa min Plads, fandt jeg 9 Adresser fra 9 Communer i min Valgkreds, som paa det Indstandigste opfordre Rigsdagen til at sørge for at opfylde Loven af 20de August d. A. Afseet fra de store politiske Spørgsmaal, er der vist Intet, der mere svækker en Regjerings Anseelse, end naar Befolkningen erfarer, at hvad der er udtalt ved Lov, ikke opfyldes. Jeg sigter herved ikke til de Løfter af den ærede Indenrigsministers Formand om, at de gamle Landvejsarbejder skulde overtages for den almindelige Veikassens Regning, men til hvad der udtrykkeligt er udtalt i Loven af 20de August d. A. Naar de der optagne Arbejder skydes ud, vil Befolkningen i de Egne, som skulde have Godt deraf, finde, at oftnævnte Lovs § 2 har været aldeles forgjæves.

Jeg maa derfor tilraade det ærede Thing at holde sig til, hvad der blev vedtaget under Finantslovens 2den Behandling, og slutte sig nøie til Loven af 20de August d. A.; gjør man det, tør man have Haab om, at Lovforslaget her vil gaa hurtig igennem og blive vedtaget uforandret i det andet Thing.

Nosøvn: Det forekommer ogsaa mig, at nærværende Lovs Stilling her i Thinget efter den Afstemning, som fandt Sted under Finantslovens 2den Behandling, nu er meget simpel, idet der jo under Finantsloven blev bevilget den fulde Sum, som var beregnet til samtlige de Arbejder, som oprindeligt af Ingenieurcorpset vare foreslaaede til Udførelse i Finantsaaret; som Følge deraf kan Thinget jo, for at være i Overensstemmelse med sig selv, ikke gjøre Andet end atter i nærværende Lovs første Paragraph at optage de Arbejder, som af Regjeringen ere udfødte i den Tanke, at Summen vilde blive indskrænket. Det er en Udbring, som vistnok er meget simpel, men som alligevel er nødvendig; thi man kan ikke alene henholde sig til den Følgeorden, hvori Arbejderne tidligere have været opførte, efter som denne ikke kan blive anvendelig paa de nu udfødte Arbejder, uden derved at disse atter blive optagne i § 1. — Naar man iøvrigt navnlig har lagt Bægt paa § 2 i Loven af 20de August dette Aar, troer jeg just ikke,

at den fortjener den store Bægt, man har lagt derpaa. Det er i Motiverne til nærværende Lov erkjendt, at man under § 2, Arbejder, som projecteres for et senere Finantsaar, optager, hvad der er færdigt, uden Hensyn til, om det er givet, at disse Arbejder virkelig kunde komme til Udførelse i det Finantsaar, man har havt for Die. Der siges saaledes i de i Udkastet ledsagende Motiver, at adskillige af de Arbejder, som ere opførte i § 2, kunde stilles i Bero efter den Antagelse, hvorfra Regjeringen er gaaet ud; men man har ikke fundet noget Grund til at udflyde dem af § 2; thi Projecteringen vil ikke koste særdeles Udgifter, og derfor kunde de ligesaagodt blive staaende. Denne § 2 har man aldrig tillagt nogen saadan afgjørende Bægt som de Bestemmelser, der indeholdes i § 1, hvor det egentlig er, at det for hvert Aar bliver afgjort, hvilke Arbejder der skulle udføres. § 1 maa derfor, som anført, hvis Thinget vil være consequent i sine Afstemninger, ganske vist undergaae en Forandring.

Indenrigsministeren: Det er ikke ganske correct, naar den ærede sidste Taler har udtalt, at den hele Sum, som behøves til Vejarbejder, og som forlanges efter Loven af 20de August sidstleden, er bevilget; bevilget er den dog ikke nu, den er kun vedtaget ved Finantslovens 2den Behandling, og Sagen har saaledes flere Trin at gennemgaae.

Hvad den ærede næstsidste Taler har ytret om, at Regjeringens Anseelse skulde lide ved, at ikke alle de Vejarbejder blive udførte, som efter Loven af 20de August dette Aar ere projecterede, er en saadan Udtalelse saa aldeles ubesøiet, at jeg ikke behøver at svare derpaa.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalgs Nedsættelse, bestaaende af 5 her i Salen valgte Medlemmer.

Intet afvigende Forslag fremkom, og Bre-